

Spredte Optegnelser af Komponisten Poul Rasmussen.

Meddelte i Uddrag ved Professor **Nic. Bøgh**.

Efterstaaende Optegnelser ere forfattede af *Poul Edvard Rasmussen*, den bekjendte Komponist til „Danmark dejligst Vang og Vænge“. Han var en Gaardmandssøn fra Farum, hvor *Edvard Storm*, en Ven af Præsten *der, Kampmann*, lærte ham at kjende, fik *Suhm* til at støtte ham pekuniært og antog ham som Søn. Han er født 29. Oktbr. 1776, kom i Novbr. 1788 til Kjøbenhavn, gik i „Efterslægten“ indtil Efteraaret 1793, blev ved sin Plejefaders Manuduktion Student i Maj 1794, s. A. som Storm døde d. 29. Septbr., og havde i dennes sidste Leveaar været i hans Hus „til daglig Vederkvælgelse“; han blev Storms eneste Arving. Nu tog daværende Generalauditør og Prof. jur. *L. Nørregaard* sig af ham, og i 1800 blev han Kopist i Admiralitetets Arkiv-Kontor, tog i 1801 juridisk Examen med bedste Karakter og fik saa i 1802 Udnævnelse som Avditør ved Søetatens kombinerede Ret og i 1804 tillige som Assessor i Kjøbenhavns Fattigvæsens Politiret. Da under Kjøbenhavns Bombardement et Bombestykke havde saaret ham i Benet, tog han i 1809 sin Afsked med 300 Rbd. i Vartpenge. Mikkelsdag s. A. rejste han til Byfogden i Holbæk, hvorfra han i Høsten 1810 tog til sin Søster Karen, der var Gaardmandskone paa Karlholm ved Knardrup, et Nabosogn til Farum. Her fandt han en gammel Violin, paa hvilken han i 1811 komponerede „Danmark dejligst Vang og Vænge“. I 1813 flyttede han til Farum, hvor han tilbragte Resten af sit Liv, en Tid som Lærer for Hofjægermester *Svunenskiolds* Børn.

Han leverede Bidrag af Melodier til Abrahamsons, R. Nyerups og Rahbeks Udgave af *Kræmpeviserne* (1813), og i 1821 udgav han sammen med R. Nyerup „Udvalg af danske Viser fra Midten af det 16de Aarhundrede til henimod Midten af det 18de“. Endvidere har han givet Bidrag til Østs „Materialier til et dansk biografisk-literarisk Lexikon“. Han gav sig ivrigt af med Etymologi, der næsten var bleven til en fix Ide hos ham, og hvormed han i høj Grad trættede sine Omværende, særlig fordi det Hele var saa dilettantmæssigt. I 1812 udgav han „Dansk Kortskrivning“ (Stenografi). Han gjaldt for at være en Pedant, der havde ikke saa Lidt med Filistrøsitet at gjøre. Paa sine ældre Dage gik han rundt hos Bønderne for at faa sig en Passiar om Hvadsomhelst. Han led af Næringsssorger, som dog paa det Sidste lettedes noget ved, at *A. P. Berygreen* gennem Minister *Hall* i Maj 1859 skaffede ham 200 Rbd. af de til Tilskud til Kunster og Kunstnere henlagte Midler“. Den 30. Jan. 1860 blev han som Komponist til vor Nationalsang Ridder af Dane brog. Den 18. Juli s. A. hængte han sig en Morgenstund i sin Vinduesstolpe, og hans Motiv dertil var — Kjedsomhed.

Om de Optegnelser fra hans Haand, som her forelægges Offentligheden, og som naturligvis ikke kunne gjøre Fordring paa Troværdighed i Eet og Alt, tør det vel antages, at flere af dem stamme fra *Edvard Storm*. Desværre ere mange af dem, han har nedskrevet, blevene værdiløse, dels ved Udstregninger, dels ved, at endel af Bladene, hvorpaa de ere skrevne, ere klippede midt over og tværs igjennem; om Poul Rasmussen selv har gjort dette, vides ikke. Mig ere de komne i Hænde igjennem Forfatterens Slægtning Hr. Gaardejer *Rasmus*

Hansen, der ejer hans Fædrenegaard, som oprindelig laa *der*, hvor Apoteket i Farum ligger, men nu er flyttet ud paa Marken. Gaardejer Hansen har igjen laant disse Optegnelser af sin Svigerinde, Gaardejer *P. Hansens* Enke i Bregnerød, der ejer dem. Poul Rasmussens Skrivemaade er fulgt; kun har jeg rettet Navnene, hvor jeg kunde kontrollere deres Skrivemaade, og opløst enkelte Forkortelser.

Begyndt d. 5. August 1795.

Sal: Gener: Major *Classen* og Confer: *Classen*, Sønner af en Klokker i Christiania¹⁾. Da Gener: Majoren bar Sorg efter Faderens Død, foregav han, det var for en Afdød Student i Familien, paa det Ingen skulde spørge, hvad hans Fader var, og derved nøde ham til at sige, at han var *Klokker*. —

Danserinden Mad: *Bjørns*²⁾ Mand Hr *Bjørn*³⁾ har eengang været Tiener hos Geheimeraad *Numsen* og en særdeles smuk Karl. Hans Fader eiede et Stæd paa Vesterbroe, som før ham tilhørte *Poul i Hullet*, men han kaldte det *Biørnsdal*. Baron *Lucas Bretton*⁴⁾ gift med hans Søster. —

*Horn*⁵⁾ ægtede *Torms*⁶⁾ Datter og blev Politimester efter ham; forhen havde han været Justitsraad og Høiesterets Advocat; fra Politimester blev han Justitiarius i Hof og St: Retten og Conferentsraad.

Efter *Horn* blev *Bornemann*⁷⁾ Politimester; derefter blev *Fædder*⁸⁾; under ham var Optoget i Philosophgangen; Han kom derhen: Vi maa have alle disse Nathuer af Veien! — Saa bliver Du selv den første, svarede Een. —

Fru *Gens*, født *Mette Sophie Horn*, Datter af afg: Cfr. Raad, Politimester *Horn* og Datterdatter af forrige Politimester *Torm*,

¹⁾ *Joh. Fred. Classen* var Organist i Kristiania. f. 1697 † 1775; hans Sønner vare Generalmajor *Joh. Fr. C.*, f. 1725 † 1792. og Geheimekonferensraad *Peter Hersleb C.*, f. 1738 † 1825.

²⁾ født *Lorentzen*.

³⁾ Sekretær *Bjørn*, „en for sin behagelige Omgang særdeles yndet Mand“ (Overskous Teaterhist. III. S. 255).

⁴⁾ Ejer af de brettonske Besiddelser paa St. Croix, f. 1763 † 1823, gift 1789 med *Elisabeth Sophie Bjørn*, f. 1772 † 1856.

⁵⁾ *Frederik Horn*, f. paa Falster 1708, † 1781, 1761 Politimester.

⁶⁾ *Erik Jensen Torm*, f. 1684, i 1727 blev han Fred. IV's Livtjener. *Torm* afstod Politimesterembedet til *Horn* 1761; † 1764.

⁷⁾ *Vilh. Bornemann*, Søn af Biskop B. i Bergen; f. 1731 † 1801.

⁸⁾ Se S. 283.

som reddede Kong F. 4. i Branden paa Giæthuset; Hun var Enke med 2 Børn efter Søecapt: *Rasch*; er nu Enke med 4 Børn. —

Actøren Hr: *Elsberg* var Tjener hos *Struensee*. —

Raadmand *Smits* Enke og en Brygger *Noor* paa Chrhavn ere Børn af en Krigscommissær og Grosserer *Noor* paa Kongens Nytorv No 168. —

Madam *Kofoed* (nu Mad: *Linua*), som eier Gaarden No 20 i Hv[immel]skafket, af meget ringe Herkomst, har ved sin Bestræbelse naaet Velstand. Samlede i sin Ungdom Spaaner i Nyhavn og var bekjendt under Navn af *Spaane-Marie*. Hun kom engang ved Barkedaa i et Huus, hvor en gl: Gangkone, som havde kiendt hendes Ringhed og nu misundte hende, sagde: Herre Gud, jeg har saamænd kiendt Madamen, da hun sankede Spaaner i Nyhavn. Har hun det, min Mo'er? Seer hun da, vor Herre kan ogsaa gjøre noget af en Spaanetøs. —

Frue *Frankenau*, sal: Etatsraad og Toldinspectørens Kone, Søster til Grosserer *Falck*, Datter af Etatsraad *Falck*. En af hendes Søstre gift med *Koes*¹⁾ paa Antvorskov; een med Justitsraad *Rested*, den 3die ugift. —

Raadmand *Skibsteds*²⁾ Frue er een af Kammerraad *Ports* Døttre³⁾. —

1796.

En fransk Actrise *Belleval* og hendes Mand⁴⁾ vilde engang, imod en vis Capital af Kongen, dirigere Hoftheatret, selv antage og lønne Actørerne; men det gik overstyr. *La Tour* var en heroisk Actør paa dette Theater. —

Her har været en italiensk Sangerinde og Actrise Mademois: *Torre*⁵⁾, som havde saadant langt, ypperligt Haar (som i Dronning Roller var udslaget) og et Organ, som overgik ofte Hr *Zielke*⁶⁾ i at gjøre Triller paa Fløite. Hun havde været Maitresse hos Kongen af Polen. —

¹⁾ *Georg Ditlev Koës*, † 1804.

²⁾ *Andreas Skibsted*, Raadm. og Brygger i Kjbhn., f. 1752 † 1806.

³⁾ *Margrethe Cathr. Port.* f. 1763 † 1846.

⁴⁾ Se Overskous Theaterhistorie II, S. 375—77.

⁵⁾ Overskous Theaterhistorie II, S. 408.

⁶⁾ Kapelmusikus.

Theatret har for nogle og 30 Aar siden haft en italiensk Danser og Balletmester *Como* og hans Kone. Han oplærte de første Danske Dansere, hvoriblant endnulevende Dandsemester *Barch* og hans Kone (da Jfrue *Knudsen*) især udmærkede sig og vandt Publicums Bifald, fremfor baade *Como* og hans Kone; dette paadrog dem *Comos* Had, og da de fordrede meer Gage, bevirkede han deres Afskeed hos daværende Direction, Borgemester *Fædder*¹⁾ og flere. (Dengang var Theatret Byens og blev bestyret af Magistraten. *Fædder* var først Kongel: Laquei, saa Hofskriver, derpaa i Raadstuen, Borgemester, tilsidst Politiemester og Conferents-Rd.) Publicum blev herover saa forbittret paa *Como*, at han altid blev udpebet, saa Dækket nogle Gange maatte nedlades. En Aften var Gouvern: i Kiøbenhavn *Ahlefeldt*²⁾ og *Laurvig*³⁾, Chef for Marinen og blaa Ridder, hver paa sin Side af Paterret i Loge, og da Piben begyndte, udmærkede de to Hovedmænd [sig]. Bægge gik ned og hver tog sin Mand i Brystet og trak dem ud af Comedie-Huset og til Hovedvagten, uden at det forbauste Folk torde gjøre nogen Modstand. Men det tog en anden Hævn. Alle Studentere og Cancellister lode som een Mand være at gaae paa Comedie og stillede endog Patrouiller paa Hallandsaas for at hindre enhver fra at bryde sit Løfte. Theatret manglede næsten i 4 Uger Tilskuere; men man læmpede sig efter Folket; de Arresterede, som vare bragte ud i Castellet, bleve løsladte og en Ballet opslaaet, at Hr: *Barch* og Jfrue *Knudsen* dandsede. Strax et gyseligt Tilløb, saa at en Billet kostede en Dukat den Aften. Siden var Alting got, kun at *Fædder* blev skrækkelig bombarderet med Skandskrifter; ikke engang hans Port var frie, hvorfor han lod en Vægter holde Vagt uden for om Natten; men selv han fik en Placat paa Ryggen af en Skielm, som klappede ham, etc., etc.⁴⁾ —

Digteren *Wibe* var et stort Hoved, men meget indbildsk af

¹⁾ Mad. *Comos* Elsker.

²⁾ *Conrad Vilh. Greve af Ahlefeldt*, f. 1708 † 1791.

³⁾ *Christian Conrad Greve af Danneskjold Laurvig*, f. 1723 † 1783. (Se Biogr. Lex. og Overskous Teaterhistorie II S. 250, 330—33.)

⁴⁾ Overskous Teaterhistorie II, S. 270—76.

sin adelige Herkomst; læste Horatz med nuværende *Moltke*¹⁾, Præsident i General Toldkammeret; optog sin Gage forud — Han blev Kasserer hos Geh: Raad *Guldberg* Bekostninger til sin Donna Mad: *Walter*²⁾ —

En Lieutenant *Verring*, Fru *Claumanns* Broder, skud sig for nogle Aar siden af Forliebelse i en Mad: *Bohm*³⁾ —

For en 30—40 Aar siden brændte Bagdelen af Børnehuset af; og Aaret efter Guldhuset i Rigentsgaden, da Just:rd *Koefoed*⁴⁾ var Directør over begge Stiftelserne. Folk vare onde nok til at mumle om

Det er omtrent lige saalænge siden *Casarmes*⁵⁾ blev bygt, hvorhen der var en stor grøn Eng, hvor Qvæg græssede. —

En spansk Consul boede for nogle Aar siden i Helsingør uden Leie. Hans Vært kunde ikke faae ham til at flytte, og Fogden torde ikke kaste ham ud. Verten beklagede sig for nulevende Grev *Bernstorff*, og endelig fandt man paa følgende Middel. En Dag blev en Officeer med endeel Bevæbnede befalede at omringe Huset, med Ordre, at lade enhver gaae ud, men ingen ind, og slet ingen svare. Consulen sendte først Tjenerne, siden Pigerne, for at spørge, hvad de Bevæbnede skulde betyde? De fik intet Svar, men bleve hindrede fra at gaae tilbage; saa at Consulen med sin arrige Frue, af Mangel paa Folk, tilsidst selv maatte forlade Huset. —

En Pige hos Cancellieraad B blev i Novbr: 1785 undertiden begejstret. Aanden kom til hende, og hun taledede med den i mange Menneskers Nærværelse, som bleve nær forrykte ved dette Bedragerie, som forholdt sig saaledes: Ved Enden af Tærerne havde hun bundet en liden Medicin-Flaske, hvormed hun saa lumsk bankede paa Sengestolpen; derpaa forvendte hun sit Maal saa aldeles, som om gandske forskellige Personer taledede. Det Bedragerie kostede hende Tugthuset.

Mage til hende var en Jomfrue *Nyerup*, Slægt til Secretair,

¹⁾ *Fr. Moltke*, bekjendt bl. A. fra *Joh. Ewalds* Historie.

²⁾ Skuespillerinden, f. *Halle*. (Se S. 291).

³⁾ Se S. 290.

⁴⁾ Postdirektør *Hans Koefoed*, f. 1720, † 1796.

⁵⁾ Hermed maa menes Sølvgadens Kaserne.

nu Professor *Nyerup*, som paa Hospitalet levede uden Mad og Drikke i 14 Dage, derpaa blev inspireret, og holdt de skønneste Taler til selve *Bastholms* høieste Forundring. Denne Historie skete 1784 i Septbr.: Hun blev overgivet til sin Moder, hvor hun fortsatte Bedrageriet, og satte mange Mennesker Skruppel i Hovedet. Endelig kom man efter Bedrageriet. Hun havde fra Hospitalet en gammel andægtig Kone hos sig, som gik ud og ind og ingen mistænkte, og af hende fik hun baade Mad og Drikke, paa Tider, naar hun var sikker for ei at overrumples. [Hendes] Moder blev befalet at reise fra Byen, og hiem med hende til Norge. Talerne vare hendes Faders Prækener, som hun havde lært i sin Ungdom. —

Conferents-Raad *Erichsen*¹⁾, som d. 29. Marts 1787 druknede sig, gjorde det med fuldt Overlæg; thi han befalede Kudsken at køre ned til Langebroe; der stod han ud af Vognen efter at have lagt sit Uhr og Andet fra sig, under Paaskud at drage frisk Luft ude paa Broen, og da han kom midt paa den, sprang han i Søen, og førend man fik ham op var han steendød. Han ærgrede sig over *Eggers*²⁾, som sad i en Commission med ham og flere af Rentekammeret og i Alt, hvad der angik Island, vilde være klogere end *Erichsen*, som var barnfød der. —

Commandør *Stibolt*³⁾ som i Dag (29. Febr: 1797) er sprunget sig selv til Døde, var Aarsag til den Ærgrelse, som dræbte hans Formand *Gerner*⁴⁾, tilligemed hans Tilhængere og endnulevende

¹⁾ *John Erichsen*, f. 31. Aug. 1728. Bondesøn fra Island, Student 1748 fra Throndhjem Skole, 1759 Prof. jur. i Sorø, 1760 Dr. jur., 1773 Deputeret i Generaltoldkammeret samt Økonomi- og Kommercekollegiet, 1777 i Rentekammeret, 1781 Bibliotekarius i det store kgl. Bibliotek, af hvilket han havde stor Fortjeneste.

²⁾ *C. U. D. v. Eggers*, f. 1758, i 1783 Fuldm. i Kommercekolleg., i 1785 Prof. extr. i Lovkyndighed, i 1786 Sekr. ved Kreditkassen; død som Konferensraad.

³⁾ *E. V. Stibolt*, f. 14/2 1741, Kommandørkapt. 1790, Gerners Eftermand som Fabrikmester 11. Jan. 1788; entledigedes efter Ansøgning 12. Febr. 1796.

⁴⁾ Den bekendte *Henrik Gerner*, f. 1742; blev i 1772 Fabrikmester ved Holmen, hvor han konstruerede et sindrigt Pompeværk til Dokken paa Christianshavn; Søetatens Officerer lod til Ære for ham efter hans Død 27. Dec. 1787 slaa en Medaille. Sammen med *Stibolt* rejste han 1768 i Udlandet for at studere Skibbyggeriet.

Geheimeraad *Rosencrantz*¹⁾. Derfor da han blev jordet i Holmens Kirke holdt Følget stille med Liget udenfor *Rosencrantz's* Vinduer ved Admiralitetet, hvori han var Præses, at han ret kunde see sit Offer. *Stibolt*, som man tilregnede hans Død, gjorde i Forvildelse et Forsøg paa at springe sig ihjel, blev dog uskadt, for at giøre det fuldkommen om i Dag. —

Man mener forvist, det er en Fru *Bülou*, som har skrevet Bisen til om Liderligheden under Bibellæsningen. Hendes Mand har været Geheimeraad og Staldmester. Hun er en Frøken *Lassen* fra Aakiær i Jylland. —

Forrige Geheimeraad nu Stiftamtmand i Aarhus *Guldbergs* Fader var Bedemand *Høegh* i Horsens. Han har to Brødre, som hedder *Høegh*; den ene Præst i Gientofte, en stor Landmand; den anden i Norge; men han selv blev kaldt *Guldberg* efter sin Farbroder; og da han blev adlet, tog han tillige sin Faders Navn og kaldte sig *Ove Høegh Guldberg*. Medens han endnu var Secretair hos Arveprindsen, udkom Piecen af *Philopatreas*, det første Product af Skrivefriheden af en forrykt Mand, som var kommet herover fra Vestindien; det var *Bie*²⁾, en Poet, som siden kom i Rasphuset. Dette var Aarsag til, at *Guldberg* skrev *Philodanus*, 2 Dele; siden udkom *Philocosmus* af *Martfeld*³⁾, Secret: i Landhuusholdn: Selskabet. Prof: *Abildgaard* ved Veterinærskolen skrev i de Tider satyriske Skrifter under Navn af *Naalemager*. —

I *Struensees* Tid var Rosenborg Have et udsigelig gemeent Forsamlingsstæd!! Mange Liderligheder offentlig, af selve Borger-

¹⁾ *Fred. Chr. Rosenkrantz*, f. 1724, Overkrigssekretær for Søetaten, Statsminister, † 1802.

²⁾ *Jacob Chr. Bie*, født i Trondhjem, Student; udgav i 1765 nogle danske Fabler, som blev forbudne, fordi de altfor tydeligt syntes at forestille visse Personer. Forf. rejste da en Tid bort, men blev saa i 1768 Prokurator ved alle Over- og Under-Retter i Danmark. I 1771 blev han dømt til 6 Aars Rasphusarbejde for en skamløs Prædiken, han holdt i Hvidovre Kirke. I 1772 blev han dømt til at have forbrudt Haand, Ære og Boeslod for et falsk udfærdiget Privilegium med Underskrift af Kongens Haand. Blev senere sendt til Vestindien, saa til Ostindien og døde som Lieutenant i engelsk Tjeneste i Bengalen (jfr. Biogr. Lex.)

³⁾ f. 1728, † som Etatsraad 1790.

koner, som vilde prostituere deres Mænd. Telte og Traktementer; af *Gabel*¹⁾ i Lysthuset, som da var en skøn rummelig Bygning; denne Bygning var et Badehuus fra *Chr. 5tes* Tid. Der hang Portræterne af hans Maitresser; der kom han sammen med dem. Der var andre Fruentimmer Figurer, alle i lascive Stillinger; og flere Malerier, som blev flyttet til Rosenborg; og den Havebygning ødelagt for at glemme disse Skiændigheder. Før *Struensees* Tid vare kun Gange for Folk; men Indelukkerne for Herskabet, hvor de toge hen og spadserede; men han lod aabne alting til fælles Brug. Herskabet kom da og i Haven om Aftenen; *Kirchhoff*²⁾ rørte Harpen udenfor Teltet; Creditorerne satte ham i Blaataarn, hvorfra han blev om Aftenen hentet til Herskabet i Kongens Have; Han ventede Douceur, fik lang Næse. —

Biskop *Balle* stiftede et theologisk Selskab af 24, hvoraf han stræbte efter at Præsterne maatte blive udvalgte af Biskoppen; men Planen gik pludselig overstyr. *Luxdorph* en hæftig Modstander. *Riegels* har ofte angrebet *Balle*. Den Piece: *Chryssostomi Lovtale* (ell. hvad den heder) er Parodie paa *Balle*. —

*Bynch*³⁾, en Student, Genie og frisk Fyr paa de Tider; udgav nogen Digte som Efterligning af *Tullins* Maydag. Hvor *Tullin* skrev: i dette Nu, skrev *Bynch*: i dette Just. Græsset kaldte han: Jordens Pinde. —

*Bergsø*⁴⁾ har dimitteret Kammerjunker *Bülow*⁵⁾ til Academiet, som derfor endnu aarlig giver ham 200 Rd. *Bergsø* har en takkelig Søster, som hverken kan høre eller tale, uden ved Tegn. Hans smukke Kone, en Jfrue *Monrad*⁷⁾, er ankommen i disse Dage (28 Marz.) —

¹⁾ *Gabel* var en indvandret Mecklenborger, der af sin Beskytter *Struensee* havde faaet Tilladelse til at holde Beværtning i Rosenborg Have (jfr. Hist. Tidsskr. III, 4, S. 441).

²⁾ *J. A. Kirchhoff*, † 1799.

³⁾ *L. Bynch*, Søn af en Skrædder, 1766 Student fra Roeskilde, 1768 Alumnus paa Regensen, sad paa Grund af Artikler i sine 2 Ugeblade „Statsmanden“ og „Antistatsmanden“ i 8 Dage paa Vand og Brød paa Raadstuen, døde 1779 som Korporal i Næstved. (Se Biogr. Lex.).

⁴⁾ *J. F. Bergsø*, Læge.

⁵⁾ *C. S. Bülow*, Gehejmekonferensraad, Stiftamtmand i Sjælland.

⁷⁾ Datter af Professor *Monrad*.

For nogle Aar siden døde en Cancelist i Generalitetet *Vegner* af Sovesyge, faaet ved Phlegma og Melancolie; nemlig: Paa Saltholmen var han med nogle andre ovre at skyde Fugle; han gik med Flinten under sin Arm, men snublede; Bøssen gik af og traf den Kongelige Skytte som var med og gik tæt foran; Han forlangte Sagen undersøgt, og blev friekjendt, da det var Vaade. Han levede adskillige Aar efter; Phlegma tiltog bestandigen; trak sin Aande med store Bevægelser og Ophævelser; sov gaaende paa Gaden, og naar han spillede Billard. —

Digteren *Johannes Ewalds* Moder drak sig ihiel. —

*Potenza*¹⁾ for endeel Aar siden entreprenerede for en Concert paa Slots-theatret en Vinter; men maatte standse midt i Vinteren, af Mangel paa Liebhave. En *Darbes*²⁾ satte paa samme Tid Musik til endeel Oratorier. —

En Commandant A. paa Christiansøe var saadan en Pietist, at han syntes Hanerne drev Blodskam, lod dem derfor alle dræbe, paa to nær, som han holdt meget nøje Regning med. —

Hertugen af Augustenborg havde for nogle Aar siden en Frisør *Hansen*, som havde god Fortieneste, 300 Rd. aarlig, for at frisere ham. Engang sagde Hertugen til Ham: Aa Hr Hansen vær saa god at spænde mine Skoe! — Frisøren bukkede: Deres Durchleutighed maa forlade mig, jeg er ikke Tiener, men Frisør. — Vil — De — virkelig — ikke? — De maa forlade mig! — Ja, min Herre, saa behøver jeg ikke Deres Tieneste længer. Siden blev Frisøren borte. —

Den gamle Confer: *Obelitz*³⁾ har eengang lært C: 7. jura paa Frideriksberg. I samme Værelse var et Skiermbræt, bag derved sad *Revenlov*⁴⁾ for at høre om han ei bibragte Prindsen ufordeelagtige Sætninger. *Obelitz* mærkede det og tog sig vel i

¹⁾ Se Overskous Teaterhistorie II, S. 409, 418, 444.

²⁾ Italieneren *Francesco Darbes*, Sanglærer, Violinist, Komponist, Forf. af italienske Lejlighedsdigte og Forretningsmand, gik over i dansk Tjeneste som Hofviolinist; var gift med en Datter af den fra Fred. IV's Tid bekjendte Operadirektør *Keyser*.

³⁾ *B. G. Obelitz*, f. 1728, Prof. jur. & phil., † 1806.

⁴⁾ *Chr. 7.'s* Overhovmester *Ditlev Reventlow*.

Agt. Prindsen var meget for at spørge, og ledte ham eengang paa Materien om Adel; *Obelitz* sagde ganske simple Tanker derom; næste Morgen fik han en Billet: at Prindsen ei mere behøvede hans Tieneste. Det var *Obelitz* kiært, for han fik intet for sin Umage, undtagen hver Gang 4 $\frac{1}{2}$ til Vognen, og han gav selv en Rigsdaler hver Gang for sin Vogn. —

Baade *Struensee* og *Brandt* bleve jo omvendte, den ene af *Münter* den anden af Provst *Hee*, og Omvendelses-Historierne gik i Trykken; men først samlede Forfatterne Subscribentere for at sikkres for Tab. Planen kom ogsaa ind i Hof- og Stads-Retten; mange underskrev; den kom til Justitiarius Cfraad *Horn*¹⁾. *Nei, jeg har aldrig været en Elsker af Taskenspillerie.* — Man forundrede sig; hvorfor ikke subscribere? — *Jo vist! De tænker nok at forblinde mine Øine, og faae mig til at troe, at det er Guds Engler, som ligge derude paa Steilerne.* —

Genr: Adjudant *Lindholm*, hans Fader, Commerceraad *Lindholm*, har været Kiøbmand i Petersborg, kiøbte siden en Gaard i Fyhn, solgte den igien, da Priserne stege, kiøbte Gaarden paa Hjørnet af Grønnegade og Kongens Nytorv, hvor Slagterboderne ere; er saa bange at hans gamle puddrede Døttre skal blive gift, saa han skal komme til at rykke ud med Medgift. (Den ene fik nu Åar 1788 en Commandeur *Koefoed*)²⁾. —

Juristen H . . . ³⁾, General Krigs-Commissær, blev Byefoged paa St. Croix, snød Indbyggerne og Kongen for mange 1000; blev kaldt herover for at aflægge Regnskab, og blev dømt i stor Pengemult. I mange Aar laae han og avlede Børn med eet Fruentimmer; paa sine sidste Dage faldt han herover i Skrupuler, som Præsten forøgede, saa han blev ægteviet til hende paa sin Sotteseng, og efterlod hende alle sine Penge og Børn. Siden gifter hun sig med en Officeer *Rye*, som har været hendes

¹⁾ Se S. 281.

²⁾ *Georg Albrecht Koefoed*, Kommandør i Søetaten, Generaladjutant, Guvernør paa Bornholm, f. 1753 † 1808, gift $\frac{3}{4}$ 1798 med *Charlotte L.*, † 1844 (som iøvrigt ved sit Bryllup ikke var mere end 29 Aar gammel). Ægteskabet var barnløst.

³⁾ *E. Hesselberg* (s. Biogr. Lex.).

Frisør. Han var en Skomagerson; men hans Søster blev gift med en *Koss*¹⁾, som blev Justitiarius i Hof-Retten i Norge, og saa hjalp man ham til at blive først Fændrik à la suite og saa fremdeles opad. —

Agent *Bert: Madsen*, som eier sit Huus i Farum ved Siden af min Moder, er Søn af en Brygger *Lars Madsen*, som boede i Dronningens Tvergade skraas over for Abel-Cathrines Huus. Agenten foer i sin Ungdom paa Vestindien, fik Lyst til at være Frimurer; nogle Skielmer, for at have Spøg med denne, gavede sig ud for Frimurere og vilde optage ham i Ordenen. Først maatte han udstaae mange latterlige Prøver, fik Riis paa Rumpen, etc., etc. Da han derpaa forlangte at vide Hemmelighederne, som ikke maatte aabenbares, loe de ham ud, og sagde: dem vidste han allerede, og de troede ikke han vilde aabenbare nogen af de Prøver han havde giort. —

Mad. *Bøhm*, Skønheds Mønster, af ringe Herkomst, var i Huset hos en Isenkræmmer, kom i Boutiquen, blev tidlig flatteret og forført. Manden *Bøhm*, som havde været Kgl. Løber, tog hende paa Spekulation; begyndte en liden Handel med stort Tilløb. Han klædte, pyntede og satte hende hver Dag Skønlæster, og hun tildrog sig alles Beundring for sin Smag i Paa-klædning. Længe var hun i alles Munde. Et Par dræbte sig af Forliebelse i hende. —

Mad *Bøhm* heed Jfrue *Anne Sophie Holmsted*, blev opfødt i en Isenbod paa Gl. Torv. Enken Mad: *Friederichsen* ved sin Død testamenterede hende 600 rd, hvis hun ikke ægtede Sven- den, ellers Alt. Hun vilde ikke ægte ham. En Brygger ved Nørreport af Familien tog hende hjem til sig. Hans Kone blev jaloux og jog hende paa Porten. Hun tog hjem til sine For- ældre, som holdt en liden Handel i Adelgade ell. Borbergade. Megen Søgning for hendes Skyld. —

Fru *Judithe Henriette Geelmuyden*, fød *Jordan*, var før gift med *Vanino*; de drev en Tobakshandel i Kielderen under *Pinngis*

¹⁾ P. T. v. *Koss* g. m. *Hippolyte Christine Rye*.

forrige Huus her paa Østergade¹⁾; blev rige, saa de købte Huset og flyttede op i første Etage. Siden eiede de vort Na-boehuus N° 33, som de solgte til *Schnerer v. Waldheim*; og købte da først *Selbyes* Palais, som de leiede til *Sprengporten*, siden Gaarden paa St. Annæ Plads tæt ved Baron *Selbyes*, hvor Cancellieraad *Knudsen* nu boer til Leie. Da *Vanino* døde, giftede hun sig i sit 67 Aar med Gener: Adjud: *Geelmuyden* Anno 1771 ell: 72. Han tænkte om faa Aar at følge hende til Jorden, men hun er nu over sine 90 Aar; (død d. 10 Junii 1797)²⁾. —

Jfrue *Halle* blev gift med Hr: *Walter*, som foer paa Vestindien. Da var hun allerede bekjendt stor Actrise. I hans Fraværelse modtog hun især cour af en vis *Müller*, Violinist. *Walter* som kunde gjøre et rigt Partie i Vestindien, og som fik Nys herom, ønskede Skilsmisse, og gav *C. Colbiørnsen*, Høieste Rets Advocat, Commission at søge gyldig Grund til at anlægge Sag imod hende. Dette erfoer hun, gik engang til ham og fournerede ham med det Dokument, at hun havde et Barn uden for Ægteskab, og angav Jordemoderen, som kunde bekræfte det. Sagen kom for Retten, og hun blev skildt fra *Walter*; men da hun vilde foreenes med *Müller*, og ei oppebie de i Loven fastsatte 3 Aars Forløb, saa forlod hun Byen, lod sig vie til ham paa Hveen, og drog over til Sverrig og blev engageret i Stockholm. Man sagde, at Gustav III drak Thevand hos hende hver Morgen. —

(Fortsættes).

¹⁾ Efter hans egen Opgivelse boede han dengang paa Østergade N° 34, ved Siden af Hof- og Stats-Retten.

²⁾ Senere Tilføjelse.